

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריט

בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד שיטריט

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות האיומים – עבירות לפי סעיף 192 לחוק העונשין ולזכות את הנאשם מעבירות של תקיפה שוטר במילוי תפקידו – עבירות לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

כתב אישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים (ריבוי עבירות) – עבירות לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו (ריבוי עבירות) – עבירות לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והגברת דיקלה שטריט (להלן: "דקלה") בני זוג נשואים שהתגוררו ברחוב הזמיר 78 נהריה.

ביום 16.7.21 בסמוך לשעה 19:32 על רקע ויכוח שנתגלע בין דקלה לבין הנאשם בשל חשדו כי היא בוגדת בו, ביקשה דקלה מהנאשם לצאת מהבית ומשמיאן לעשות כן התקשרה למוקד המשטרה.

בנסיבות אלו הגיע לבית השוטר רס"ב צחי עלמני (להלן: "השוטר עלמני") הנאשם ביקש לשתות בירה ולאחר שהשוטר עלמני ביקש ממנו לא לעשות כן אמר לשוטר עלמני: "אתה יודע מי זה דוד שטריט, תדבר עם הרכז מודיעין שלך". בתגובה לאמור, ביקש השוטר עלמני מהנאשם להתלוות עמו למרפסת הבית ואז אמר לו: "מאיים כן על הזין שלי אתה ועוד 10 כמוד, שם עליך זין, אתה רוצה שאני אירק לך בפרצוף גם, שאני אירק לך בפרצוף, לאן אתה רוצה להגיע בתוך הבית שלי, מי אתה בכלל, מי אתה יא חתיכת שרמוטה, את אשתך אני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטרית

אזיין, אני בן זונה, אני בן של שרמוטה אם אני לא אזיין את אשתך, אני אזיין את אשתך, 15 שנה לשבת עליך, 20 שנה, אתה יודע למה כי היא הביאה אותך לפה אני אשב גם 40 שנה, אני אשב עוד 20 שנה, 30 שנה".

לאחר שהנאשם הוצא למרפסת על ידי דקלה ובנם נתנאל הנאשם הלם על דלת החלון, נכנס לבית ואמר לדיקלה: "את מבסוטית שאני עומד מול שוטר שאני מכיר אותו, מכיר את הבית שלו, מכיר את הילדים שלו, ואת האישה שלו ואני יודע איפה הוא חונה את האוטו שלו, אשתו מחנה את הרכב שלו, הוא מוציא את הילד שלו מהאוטו" דרש הנאשם שהקצין יגיע לבית והאשים את דיקלה בבגידה בו.

בהמשך ביקש השוטר עלמני מהנאשם להתלבש ולהתלוות אליו לתחנה ובתגובה ענה לו הנאשם: "אני לא בא איתך לשום מקום ואני שם עליך זין ועל עוד עשר כמוך, שם עליך זין ועל עוד עשר כמוך בבית שלי".

באותו מעמד הגיעו לבית השוטרים: קצין המשטרה פקד איימן סאלח (להלן: "הקצין סלאח"), רס"ר ענאן חמזה (להלן: "השוטר חמזה"), וסמ"ר נופר טאושר (להלן: "השוטר טאושר").

בזמן שהשוטר חמזה הוביל את הנאשם לניידת, פנה אליו הנאשם ואמר: "אתה גבר נכון, יש לך זין בין הרגליים, אני גם יש לי זין, תסתכל עלי אתה דרוזי, אני יודע איפה אתה גר ואיפה אשתך גרה ואיפה הילדים שלך לומדים והכל בסדר". בנסיבות אלה לאחר שהנאשם הובא לתחנת המשטרה נהריה, הנאשם גידף את הקצין סלאח על רקע גזעני בשל היותו מהעדה הדרוזית, את אמו שנפטרה וזאת לאחר שהקצין סלאח הפציר בו להפסיק ואף ציין בפניו כי אמו נפטרה. באותו מעמד איים הנאשם על הקצין סלאח באומרו: "אני מחפש יהודי שיבוא ויעמוד מולי עכשיו, שים ידיים, שים רגליים, שים זין, שים ביצים, מה שאתה רוצה, איך אני, אנחנו נישן ביער עוד 20, 30 שנה אתה תגיד וואלה דוד אני מצטער". בתגובה לאמור, הקצין סאלח הבהיר לנאשם כי מדובר באיום חמור, אז תקף הנאשם את הקצין סאלח בכך שירק שלוש פעמים ופגע בפניו.

בהמשך הנאשם אמר לקצין סאלח: "אין לי בעיה לסבול ככה עוד 20 שעות אבל אשתך תסבול כל החיים, עכשיו תעשה עם זה מה שאתה רוצה, זה שלך, אשתך על הזין שלי וגם הילדים שלך, וואלה אם מישהו היה אומר על אשתי שהיא על הזין הייתי נותן לו דקירה לפנים, שם לו סכין בתוך הראש, אני רואה שאתה לא גבר, אתה סתם שרמוטה, משפחת

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריט

חמדה בחורים טובים...מחר אני משתחרר ואני אבוא לאשתך בפנים, ואני יראה לה את הזין של שלי ואם לא אני אז עוד עשרה אחרים...אני מבטיח לך מחר..."

הנאשם פנה לשוטר חמוזה ואמר לו: "אמא שלך זונה, אני מבטיח לך שאמא שלך תהיה עם חוטיני ויזיינו אותה בתחת מול הפרצוף שלך...עד שתמות זה יקרה אני מבטיח, משפחת חמדה נותן לך הבטחה של דוד שטרית...דרוזי מניאק, דרוזי שרמוטה".

בהמשך למתואר, הנאשם לא פסק ממעשיו, איים על השוטר חמוזה: "אני מבטיח לך שאתה תצטער על היום הזה, קח את זה לאן שאתה רוצה, איומים, אני מחכה להיעצר, להיות איזה עשר שנים בפנים על השם שלך, אתה מבין מה אני אומר...אני אקח אותך עד לקבר...מי זה הקצין הדרוזי המזדיין בתחת...אני ישבתי על ראש עיריית נהריה אין לי בעיה לשבת עליך או עוד עשר כמוד כמו ראש העיר...כשהבן שלך יגיע לגיל שלי, אני מבטיח לך שהוא לא יזכה לראות אור, הוא יראה רק משטרה, הוא יראה רק רע בחיים, אני אקח אותך אישי".

בנסיבות אלו, הנאשם איים על השוטר חמוזה בפגיעה בקצין פקד ערן טפלר באומרו: "אני בכוונה איימתי עליך בכוונה לקחתי את זה לאן שאתם רוצים, הבנת אני לא פראייר אני מחכה לראות את הקצין חותם עלי, מי זה טמפלר ערן, תגיד לבן שרמוטה הזה שדוד שטרית שם עליו זין, תשמע מה אני אומר לך, תגיד לערן טמפלר זה שחותם על המעצרים שאני דוד שטרית שם עליו זין, עוד לפני שנתיים...מבטיח לך שיגיע היום שלו, הנה ערן טמפלר, דוד שטרית מאיים עליך..."

הנאשם תקף את השוטר חמוזה בכך שירק על פניו וכן גידף אותו ואיים עליו באומרו "אין בעיה חמדה אלוהים יתן לך מכה, הבן שלך הגדול ילך לך למוות אני מבטיח לך, ימות לך באיזה תאונת דרכים יא אחו שרמוטה שאתה לא תדע מאיפה הוא בא לך, אבא שלי היה קברן בצור שלום, אני מבטיח לך שהבן שלך שאני אקבור לך אותו יא מניאק, יא בן של זונה יא מזדיין בתחת" ושב ותקף את השוטר חמוזה בכך שירק לעברו, פגע בצד השמאלי של ראשו, בסמוך לאוזנו וכן על חלק גופו העליון ופגע במדים אותם לבש באותה עת.

לאור מעשי הנאשם הוזהר הנאשם שמא יעשה כנגדו שימוש בכוח באמצעות "שוקר" אז הפנה הנאשם דבריו לקצין סאלח ואמר לו: "תשמע מה אני אומר לך, בילדים שלי, בקבר של סבא שלי זכרונו לברכה אם אתה לא תקבל ירייה לתוך הראש". בהמשך נכנס לחדר הסיור בתחנת משטרת נהריה השוטר יניב סמדג'ה לו מסר הנאשם: "האחרון שנתן את הכדור פה ברגל כבר 10 שנים מתהפך בקבר". בהמשך למתואר ובאותן נסיבות איים הנאשם על השוטר עלמני בפגיעה בדקלה באומרו: "דקלה היום אני רוצח אותך".

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריט

תשובת הנאשם לכתב האישום

3. בפתח משפטו של הנאשם טען באמצעות סנגורו לביטול כתב אישום מחמת פגמים קשים שנכלו בחקירת הנאשם ובאופן הגשת כתב האישום. בבקשתו טען הסנגור מספר טענות:

לא היה מקום לטיפול בתיק זה על ידי שלוחת התביעות זבולון בשים לב לעובדה שעד תביעה מספר 4 שימש כתובע בלשכת התביעות, הופיע כתובע בבית משפט השלום בקריות וכן בפני מותב זה.

פגמים בהתנהלות החוקרים והשוטרים בתיק כלפי הנאשם באופן שאזקו את הנאשם בתנוחה בה נאזקו ידיו במחובר עם רגליו וזאת לאחר שירק על השוטרים וכי אם לא די בכך לטענת הסנגור נעשה שימוש שלא כדין באקדח טייזר.

4. ביום 24.8.21 הוגשה תגובת המאשימה שטענה בתגובתה שיש לדחות בקשת הנאשם לביטול כתב אישום.

5. ביום 14.9.21 ניתנה החלטה על ידי בית המשפט לפיה לצורך הכרעה בבקשת הנאשם יש לשמוע עדים ועל כן נקבע התיק לשמיעת ראיות וזאת לאחר שהנאשם כפר בעובדות כתב האישום כמפורט להלן:

הנאשם טען שהותקף על ידי השוטרים והיה קורבן להתנהגות מבזה ומשפילה מצדם בכל האירוע, כולל בביתו, בדרך מהבית אל הרכב, הנסיעה ברכב ובתחנת המשטרה.

טען הנאשם באמצעות סנגורו כי הנאשם נעצר על לא עוול בכפו ונדרש להימנע בביתו שלו משתיית משקאות חריפים וכי לא היה חשד כלשהו לביצוע עבירה.

ההגנה טענה שהנאשם היה שיכור ברמה גבוהה דבר שהובילו להתנהג כפי שהתנהג במהלך האירועים.

בחלקים גדולים מהאירוע המתגלגל ושיטתה של ההגנה כמעט בכל האירוע הנאשם היה אזוק באזיקי ידיים מחוברים לרגליו וזאת בניגוד להוראות החוק וכן נעשה שימוש באקדח טייזר שלא כדין.

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטרית

באשר לאיומים שהשמיע הנאשם כלפי השוטרים הרי שהנאשם טען שהגיב להתגרות ולאלימות מצדם של השוטרים.

פרשת התביעה

6. אציין כי כמעט כל האירועים מושא כתב האישום מתועדים. חרף זאת ולאור טענות ההגנה ביקשה ב"כ המאשימה כי המתלוננים בתיק זה וכן שוטרים רלוונטיים לטענות ההגנה יעידו במסגרת פרשת התביעה.

7. במסגרת פרשת התביעה הוגשו בהסכמה המוצגים הבאים:

סיכום ביקור במחלקה לרפואה דחופה – ת/1

דוח למוקד 100 – ת/2

דיסק הקלטה ממוקד 100 – ת/3

תמלול שיחה למוקד 100 – ת/4

טופס זכויות החשוד טרם חקירה וכן הודעה מיום 17.7.21 – ת/5

מזכר של העד ולד פורבנוסקי – ת/6

דיסק ממצלמות תחנת המשטרה – ת/7

הודעת חשוד מיום 22.7.21 והן טופס הודעת חשוד – ת/8 דיסק החקירה – ת/8א

חקירת חשוד מיום 19.7.21 וטופס זכויות חשוד – ת/9 דיסק החקירה – ת/9א

דו"ח מצלמות גוף של השוטר ענאן חמזה נערך על ידי העדה אפרת מאיר – ת/10

דו"ח מצלמות גוף של השוטרת נופר טאושר – ת/11

דוח מצלמות גוף של השוטר צחי עלמני – ת/12

דו"ח צפייה של מצלמות התחנה נערך על ידי השוטרת אפרת מאיר – ת/13

הודעת נתנאל שטרית בנו של הנאשם – ת/21

הודעת דקלה שטרית בת זוגו של הנאשם מיום 16.7.21 – ת/22

הודעת דקלה שטרית מיום 18.7.21 – ת/23

הודעת דקלה שטרית מיום 22.7.21 – ת/24

עד תביעה – פקד איימן סאלח (להלן: "הקצין סאלח")

חקירה ראשית

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטרי

8. הקצין סאלח סיפר בחקירתו הראשית כי הוא משרת במערכת בשירות קבע משנת 2013 וכיום משמש כקצין חקירות בתחנה. בעבר שירת שלוש שנים בסיור ולאחר מכן שימש כתובע משטרי בשלוחת תביעות זבולון.

9. העד סיפר בחקירתו הראשית את האירועים מושא כתב האישום ופירטתם. העד סיפר כי באותו יום שימש כקצין תורן בתחנת נהריה. וכך סיפר העד בחקירתו הראשית :

" בזמן שהייתי בתחנה, קיבלתי קריאה מראש משמרת צחי אלמני שמבקש עזרה שניידות ניו יורק יגיעו אליו לאירוע אלמ"ח, אלימות במשפחה שהוא מטפל בו. אני זוכר שהגעתי לשוטר בשל אופי הקריאה ולאחר שחשתי שהשטר חש בסכנה מסוימת, הגעתי בנהיגה מבצעית לבניין. אנחנו מדברים על דירה של הנאשם שאני מזהה בפני. היא נמצאת בבניין 78 ברחוב הזמיר אם אני לא טועה, בניין 78, דירה מספר 8. איך שנכנסתי לבית, הבחנתי בנאשם, אשתו והבן שלו, שגם היום לפני הדיון זיהיתי אותם מחוץ לדיון. איך שהגעתי לשם, ישירות ראיתי את השוטר שהוא במצוקה רצינית, ושמעתי את הנאשם שבפנינו צועק בקול רם ומדבר בצורה שלא מכבדת את השוטר. באותו שלב, שמתי לב שהנאשם בפנינו נודף ממנו ריח קל של אלכוהול, כאשר אני גם מרגיש עכשיו, למרות שהתנדף ריח אלכוהול מפיו של הנאשם, הנאשם לא היה במצב של שכרות, לא במצב קרוב לשכרות גברתי. בתור בן אדם שנמצא במערכת שנים רבות, 11 שנה, 12 שנה, אפשר לזהות כאשר מדובר בבן אדם שהוא לא יודע מה הוא אומר, והוא שיכור גמור, לבן אדם ששתה כוסית אחת שתיים והוא מתחיל להרגיש קצת מעל האנשים ומדבר ומרשה לעצמו לעשות מה שהוא רוצה, אז כאן אני מדגיש שהריח שנדף מפיו של הנאשם אלכוהול היה ריח קל ביותר. לאחר שעודכנתי ממש בקצרה מצחי על פרטי האירוע, וראיתי שהחשוד צועק ומקלל את אשתו ואומר בקול רם שהיא מזדיינת עם אנשים אחרים, אני לא זוכר כרגע את השם של האנשים, של הבן אדם. לקחתי את הנאשם החוצה למרפסת בתקווה להרגיע את העניינים. עדיין באותו שלב היינו באירוע, נכון חשד לאלמ"ח, אבל באירוע בוא נגיד רוטיני שבכל משמרת יש כמה אירועים כאלה. חשוב מאוד לציין כבר עכשיו גברתי, כל האירוע הזה לדעתי, 99 אחוז מהאירוע הזה, מתועד במצלמות גוף. גם בשלב הראשוני הזה שאני מגיע לדירה, יש מצלמת גוף לשוטר צחי אלמני שמתעד את הכל. לקחנו אותו החוצה, ניסיתי לדבר ללבו, אמרתי לו שהנה עכשיו אני מדבר איתך. הקצין תורן של התחנה הגיע, ניסיתי להרגיע אותו. בשלב מסוים הוא יצא איתי גברתי החוצה, וניסיתי ככה להושיב אותו, להבין מה הסיפור ממנו

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריט

אבל הוא היה, התנהג בצורה ממש פראית גברתי. הוא לא כיבד את מה שאמרתי לו, הוא רצה להיכנס בכח לדירה ובסופו של דבר, כן נכנס בחזרה לדירה. בשלב זה, כשראיתי שהחשוד, הנאשם שבפנינו, בעצם לא נענה לבקשות שלנו, הנאשם נעצר והחלטנו שאנחנו מובילים אותו לתחנה. בזה הזו עזכרתי, לפני שהוריתי על המעצר, שהשוטר צחי הותקף על ידי הנאשם. כמו כן, נעלו אותו בתוך הדירה ולקחו את המפתח מהדלת. כמובן זה מצב כזה שאתם מגיעים למצב שאנחנו נועלים שוטר, ראש משמרת, בתוך דירה. אין הרבה כאן גם מה לחשוב. גם בהתחלה רציתי בוא נגיד לנסות לראות איך אנחנו מסיימים את האירוע בלי מעצר עיכוב לאחר שנודע לי שהבן אדם תקף שוטר, כלא אותו בתוך הדירה הוא והבן שלו, החלטנו שאנחנו לוקחים אותו לתחנה. אני זוכר שהגעתי לתחנה גברתי, החשוד מורד מהניידת על ידי השוטר, ענאן חמזה. אני זוכר עד היום את השלב שאני רואה את הנאשם, החשוד דאז, נעמד על שפת המדרכה של הניידת, מתחיל לקלל, לצעוק, להשתולל, ואז בשלב מסוים, שוב כבר באותו שלב היה כבר עצור. אני וענאן תופסים אותו ומכניסים אותו לתוך החדר סיור. חדר סיור זה חדר, לא תא מעצר כמובן, זה חדר ששמים בו בדרך כלל את העצורים לפני חקירה, את המעוכבים לפני החקירה" (עמ' 22 – 23 לפרוט').

10. העד סיפר שבשלב זה התנתק מהאירוע אך המשיך לשמוע את צעקותיו של הנאשם כשהוא משתולל, מקלל וצועק ומדבר בצורה בוטה וטען כי לאורך כל האירועים השתדל להרגיע את הנאשם ולדבר אל ליבו אך לשווא. הנאשם המשיך וקילל את העד על רקע השתייכותו לעדה הדרוזית וצעק כי אינו רוצה שוטרים דרוזים שיטפלו בו ואז הנאשם ירק על הקצין בפעם הראשונה וזאת כשהוא במרחק של מטר ממנו. וכך תיאר העד את הדברים:

"כל פעם שהוא ירק, נאלצתי לחסום את פיו עם היד שלי כדי שיפסיק לירוק. אני מזכיר שאנחנו נמצאים בתקופה של קורונה גברתי. היריקה הזאת, נכון שביסוד העובדתי שלה זה לדעתי, זה לא הפעלת כח עצום, אבל מבחינת החומרה שלה, גם אם הייתי מקבל עשרה אגרופים לתוך הפנים שלי ונשארו לי חבלות, מבחינתי היריקה הזו פגעה בי יותר, ממש ברמה כזו. עשרה אגרופים עם חבלות מצדי, לא יודע מה היה קורה, היריקה הזו שהוא יורק לי על הפרצוף במרחק של מטר. קצין בנוכחות כמה שוטרים שנמצאים בחדר סיור, זה משהו שפגע בי עד מעמקי נשמת גברתי. ניסינו פעם פעמיים שלוש להרגיע אותו, זה לא בדיוק עזר. בשלב מסוים, אחרי שהוא ירד גם עלי, גם על

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטרתית

ראש המשמרת צחי, גם על השוטר ענת, היתה בחדר סיור שוטרת בשם, אם אני לא טועה, נופר. נאלצנו, אני אמרתי לה, בשלב מסוים היא שאלה אותי אם אני לא טועה, הכל מופיע במצלמות גוף, אמרתי לה "אני מרשה שימוש בטייזר". היא נתנה לו מכה אחת עם טייזר, מכה קצרה. אחד, כדי להרגיע אותו, הבן אדם השתולל ברמה שאני מדבר איתך גברתי, לא על אירוע של דקה, אירוע מתמשך, לדעתי שוטרים עם איפוק שלנו באותה משמרת, קשה למצוא גברתי. גברתי, במצלמות גוף, אני בטוח שבן אדם נורמלי יגיד "איפה אזרתם את הכח להתאפק לבן אדם שיורק לכם בפרצוף מספר רב של פעמים ואתם לא מגיבים"? פשוט מאוד. הדבר היחיד שהיה לי גברתי זה לשים יד על הפה שלו, לחסום לו את הפה. היה שימוש בטייזר פעם אחת, שאני אישרתי אותו כקצין תורן במשמרת. זה היה דבר ראשון כדי להרגיע אותו, לרסן את ההתנהלות שלו וכמובן שתיים כדי למנוע המשך תקיפה שלו שהוא תוקף אותנו. שוב אני מסביר שהיריקה בעצמה היא מעשה שבעיניי היא תקיפה מאוד חמור. חוץ מהשימוש בטייזר כנגדו, בשלב מסוים, תוך כדי שהוא יושב בחדר סיור, נתתי לו את המצלמות, למרות שהוא אזוק גברתי ידיים רגליים, אזיקי ידיים ואזיקי רגליים, הוא נעמד על הכיסא. כפי שאנחנו יכולים לראות גברתי, מדובר בבן אדם שיהיה בריא, עם יחסית פרק גוף גדול. הוא נעמד על הכיסא, הוא ממשיך להשתולל. היה שלב שכבר אמרתי להם "אם הוא ממשיך להשתולל, אני אאזוק אותו באיזוק שלישי", שכבר לא יוכל לקפוץ וחס וחלילה יפגע במישהו. אם רק קופץ על מישהו בגודל גוף שלו, הוא יכול לעשות נזק עצום. קשרנו אותו ידיים ורגליים יחד ואזיק שלישי. אחרי הטייזר אני זוכר שהוא נרגע. האירועים המאוד משמעותיים שהיו חוץ מהתקיפה, כפי שמופיע בדו"ח הפעולה שלי, הבן אדם קילל אותי ואת משפחתי בצורה הכי הכי גברתי משפילה שיש. איים עלי באיומים, שהתוכן שלהם, יש איומים "אני אזיין אותך, אני אדפוק לך מכות, אני זה", איומים שאת אומרת, טוב, זה בלחץ שהוא נמצא הוא מאיים. המלל של האיומים שלו, אני יכול להגיד לגברתי ואני לא מקצין, עד היום אני חושב עליהם, כי הם מלל שיש לו פוטנציאל הימשכות, לפחות מה שהוא מצהיר. אחד האיומים שהוא אמר לי "אנחנו נשב ביער בעוד 20 שנה, אתה תגיד דויד אני מצטער". איום נוסף מאוד קונקרטי ומפחיד גברתי שבגינו חשתי מאוד מאוים כתוצאה מהאמירה שלו, החשוד נשבע בילדים שלו והוא אמר לי "בילדים שלי אתה תקבל ירייה בראש". איומים גברתי, איומים וגם מלל של העלבה, הוא אמר לי "אני אזיין את אמא שלך בתחת, אתה דרוזי מניאק, בן זונה. הכוס של אשתך פתחת

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריט

אותו", זה גם גברתי איומים וזה גם העלבה ברמה הכי גבוהה שיש, ואני מדבר על משהו שהנאשם נגע בו, אמא שלי היא עד היום, בוא נגיד ככה, כל פעם שאני מדבר עליה בפני המשפחה, אני נרגש. כולם יודעים שאני אף פעם לא נשבע בה, אני לא מרשה לאף אחד מהמשפחה בכלל להישבע בה. הוא פגע בי בדבר הכי יקר שיש, במילים שאם בית משפט יקרא את הדו"ח פעולה שלי, זה לדעתי לא משקף חמישים אחוז מהמלל שהוא אמר לי, הכל מופיע במצלמת גוף. אנחנו מדברים על מלל שהוא ברמה הכי משפילה שיש. אני רוצה להגיד לגברתי, אחרי האירוע הזה, גברתי, אני הייתי תובע 7 שנים, בית משפט מכיר את זה, גרם לי לעשות כמעט חושבים מחדש ולעזוב את השטח. עם כל הכבוד, אנחנו מגיעים לעבודה, יש דברים שאנחנו מוכנים לספוג, יש דברים שאנחנו מוכנים פחות לספוג, יש דברים שאי אפשר בכלל לספוג. זה המקרה שבן אדם מגיע מבחינת מלל לשפל הכי נמוך שיש. מבחינת התנהגות ויריקה שזה מבחינתי אלימות תקיפת שוטר בחומרה הכי גבוהה שיש, גרם לי לעזוב את התפקיד שאני נמצא בו, גרם לי לעזוב, לחשוב לעזוב את החקירות בשטח, זה בעיקרון הדברים שאני אמרתי, מה שהיה באירוע. אני מציע, באמת למרות שהכל... אני באמת באמת אני חושב שזה תיק של מצלמות גוף. אם בית משפט יצפה במצלמות גוף, הכל יהיה מובן בפני בית משפט. אם הדו"ח בפני בית המשפט, כמובן שאני מציע שיוגש. יפעת, שיהיה מונח בפני בית המשפט."

(עמודים 23-24 לפרוט').

חקירה נגדית

11. במסגרת חקירתו הנגדית של העד הוגש דו"ח פעולה שהעד ערך מיום 16.7.21 – 1/1.
12. בחקירתו הנגדית התבקש העד להתייחס לאירוע הראשון בבית הנאשם תוך שהסגור מטיח בפניו שמלכתחילה כלל לא היה מדובר באירוע אלימות במשפחה ועל כן מדובר בתקלה. העד השיב: "לא היתה שום תקלה. כל אירוע שמתקבל באישה ממוקד 100 והאישה נשמעת נסערת, נרגשת עצם העובדה שהיא מתקשרת למוקד 100 למה הם מתקשרים למוקד 100? היא ובעלה יושבים וצוחקים? עצם העובדה שהיא במצוקה מסוימת גם אם היא לא אומרת שיש אלימות פיסית והוא עכשיו מרביץ לי. אישה שמתקשרת למוקד 100 אוטומטית מתקשרת לאלימות במשפחה וניתן לזה את הדגש ואת החשיבות הכי חמורה שיש."
13. בחקירתו הנגדית אישר העד כי הורה על מעצרו של הנאשם בביתו של הנאשם וכך סיפר: "נודע לי שהבן דחף אותו ואז נעל אותו, נכון הבן. אני רושם גברתי שצחי עדכן שהוא הותקף וננעל על ידי הבן ואז בשלב הנוכחי בשלב התנהגות החשוד במקום, ההתנהגות המאיימת

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריה

כנגד עיני וגם ההתנהלות שלו שקדמה לפני צחי, הוחלט על מעצר שלו והעברתו לתחנה " (עמ' 31 לפרוט').

14. העד התבקש להתייחס לכבילתו של הנאשם עם אזיק שלישי והוטח בפני העד שהדבר נעשה עם הגעת הנאשם לתחנת המשטרה עוד טרם השמיע הנאשם איומים וגידופים כנגד העד וכנגד העדה הדרוזית והעד השיב: "הנתון שנתת היה צעד כביכול שאני מסכים שהוא חריג, לחבר לו את הידיים והרגליים זה צעד חריג זה התקבל רק לאחר כל האירועים המחמירים שאני דיברתי עליהם היריקות, ההתפרעויות וההשתוללויות. האזיקים ידיים ורגליים זה צעד חריג כל בן אדם שמשתולל" (עמ' 36 לפרוט').

15. בהמשך הוסיף העד: "רק לאחר שהוא נעמד על הכיסא וכבר היה חשש אנחנו מדברים בכל זאת על בן אדם 1.80 1.90 אני לא יודע כמה, מספיק שהוא נופל עלי או על שוטרת נופר יחסית קטנה, אם המשקל שלו יכול לגרום נזק של לא יודע מה, רק לאחר שההתנהלות הזאת וראיתי שמצינו את כל האמצעים נגדו, החלטתי לשים לו, לקשור לו את הידיים והרגליים". (עמ' 36 לפרוט'). ...

"... גברתי, שניה אני רוצה להסביר. בשונה מטענת חברי שהיתה החלטה לאזוק אותו, האזוק נקרא לו השלישי לפני שהוא בכלל השתולל ובזמן שהוא יושב רגוע בחדר, בסרטון שחברי מפנה אליו, ניתן אליו שהוא כבר מאיים איומים מאוד קשים, יורק עלי פעמיים, וגם כשאני מנסה לשים את היד שלי על הפה שלו, זה לא עוזר ומתקבלת החלטה לשים את האזיקים".

16. העד הופנה לנוהל משטרת ישראל "אמצעי כבילה ושיטות כבילה" (להלן: "נוהל כבילה") והסנגור הטיח בפניו שחיבור ידיו ורגליו של עצור באיזוק שלישי אינו מותר ונוגד את הנוהל והעד השיב שמדובר ברשימה שאינה ממצה וכי מכוח סמכויות כשוטר ישנה סמכות להשתמש בכוח מרגע שאדם מצוי במעצר. העד הסביר כי בהינתן העובדה שהנאשם לא נרגע והמשיך לירוק על השוטרים ולהשתולל ולאיים עד אשר כלו כל הקיצים ולבסוף נאלצו אף להשתמש בטייזר ורק זה הרגיע אותו.

17. נשאל העד מדוע לא הוכנס הנאשם לתא עצורים והעד השיב: "לא. רק אחרי אסמכתא מכניסים לתא המעצר".

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריט

18. העד התבקש להתייחס לשימוש בטייזר והעובדה שחל איסור מוחלט להפעיל טייזר על אדם אזוק והעד התייחס לכך והשיב: "טייזר ניתן להפעיל בכמה מצבים. אחד המצבים כדי לרסן את הבן אדם שיש לפניך כדי למנוע מצב של תקיפה, דהיינו הגנה עצמית, זה שני המצבים שהיתה החלטה להפעיל טייזר". (עמ' 45 לפרוט').

לשאלת בית המשפט אם הנאשם היה אזוק האם יש נחיצות להשתמש בטייזר ותשובת העד היתה: "חד וחלק כן איזו דרך היתה גברתי לעצור בן אדם להמשיך לירוק על השוטרים? להשתמש נגדו בכוח פיזי? אנחנו לא במצב הזה". ובהמשך התייחס להשתלשלות האירועים שהובילה את השוטרים להשתמש בטייזר: "

"גברתי, אני פשוט אומר, חברי מציג כאילו שבאנו, הבן אדם לא היה מוכן להתלוות, ישירות גררנו אותו לניידת, הבאנו אותו לתחנה. הבן אדם לא דיבר, ישירות אזיקים שלישיים, הוא לא נרגע, ישירות טייזר. זה רחוק שנות אור מהתיאור הזה. להיפך. אני בטוח שבית המשפט יצפה בסרטון ולא יביא מאיפה הסובלנות שהיתה לנו באירוע הזה אחרי כל".

19. בעניין זה הסנגור הטיח בפני העד שהשימוש בטייזר נעשה למטרה חינוכית ומיד לאחר השימוש בטייזר ניגש אליו השוטר וחנק אותו עם המרפק וצעק עליו. העד עמד על עמדתו והשיב:

"אחד, זה ריסון. שתיים זה הגנה עצמית. הוא הקריא בעצמו את הדו"ח של נופר שזה הוצא רק לאחר שהוא באותו זמן יורק על שוטר אחר והוא מתקרב לעברו ורק אז, אז אם היא לא סימנה הגנה עצמית, לא צריך שבכלל לדעתי כשיש מצלמת גוף. אומרים שתמונה אחת שווה אלף מילים גברתי. מצלמות גוף סרטון שמתאר את כל האירוע שווה לא מזכר דו"ח של שוטר, שווה את הכל. אני בטוח שבית המשפט יצפה" (עמ' 50 לפרוט').

עד התביעה – השוטר צחי עמלני (להלן: "השוטר עלמני")

חקירה ראשית

20. השוטר עלמני הוא הראשון שהגיע לבית הנאשם בגפו לאחר קבלת הקריאה ממוקד 100. באמצעות העד הוגשו מוצגים ת/15 ות/16. בעדותו סיפר השוטר עלמני את השתלשלות העניינים:

"בשעת הצהריים, התקבל אירוע של אלימות במשפחה במוקד 100, רחוב הזמיר כמדומני. הגעתי לשם לבד, במדים כמובן. נפתחה לי הדלת על ידי בני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטרת

הבית, הגברת לדעתי, אם אני זוכר נכון, הכניסה אותי לתוך הבית. הבחנתי בחשוד ובאשתי שנמצאים בבית. כשהוא שותה (לא ברור) 01:40:38 ביקשנו ממנו להימנע מלשתות בקבוק בירה. הגענו למצב שאני חטפתי לו את הבקבוק והוא משך אותו, הוא משך אותו, בסופו של דבר הוא ויתר על הבקבוק בירה הזה. ביקשתי ממנו להירגע, להסביר לי מה המצב, מה קרה בדירה. ניסיתי לעשות איזושהי הפרדה, תוך כדי שאני רואה שהמצב (לא ברור) 01:40:59 עד תחילת האירוע, ביקשתי שניידת נוספת תגיע כדי לבצע את ההפרדה. בגלל שזה (לא ברור) 01:41:04 בן זוג, כמובן צריך הפרדה בין בני זוג". (עמ' 61 לפרוט').

...הגיע הבן שלו לדירה, הבן החל להתלהם עלי, הגברת גם כן התלהטה עלי, היא אמרה לי "אני לא רוצה שתעכב אותי". אני עוד לא הבנתי מה האירוע, הוא פנה אלי גם כן בקללות. הבן שלו נעל את הדירה, לקח את המפתח, אני לא יודע איפה הוא שם את המפתח שהוא היה לו כשהוא נעל את הדירה. במצב כזה, כבר הרגשתי שאני ממש ממש לבד. הזמנתי גיבוי לדירה כי הם מנעו ממני להכניס ניידות נוספות שיעזרו לי להשתלט על האירוע, ואז הבחנתי שבעצם החשוד שם את המפתחות שלו על השולחן בתחילת האירוע. לקחתי אותם, פתחתי. זה היה אחרי מספר רב של דקות שהניידות כן הצליחו להגיע לבניין, ואני פתחתי את הבית מבפנים. הם נכנסו. אימנן פנה לדבר עם החשוד בלבד במרפסת, לבקשתו של אימנן. הוא אמר לי שהוא ממשיך לגדף ולאיים ולעצור אותו. בשלב זה הודענו לו שהוא עצור, והוא נאזק במקום והורדנו אותו לכיוון הניידת. כמובן שהודענו לו ולבן שלו שהוא מעוכב על (לא ברור) 01:43:20 שוטרים וכל מה שהיה שם בדירה. הורדנו אותו לניידת. לדעתי הוא היה בלי חולצה, הצענו לו ביגוד, והוא דחה, הוא קילל את אשתו והוא אמר לה שהוא לא רוצה ביגוד. הוא היה (לא ברור) 01:43:36 תוך כדי שענן, אני החלטתי לנתק מגע בשביל שלא יוצר מצב שיחשבו שאני מחמיר, יש פה איזה משהו אישי. ענאן מלווה אותו, אני הולך מאחוריהם, והוא פנה אליו, אמר לו "אתה דרוזי, גם אשתך אני יודע איפה היא מחנה" וכל מיני דברים כאלה, במיוחד שאני מטר מהם. העלאנו אותו לניידת של ענאן, קאיה סגורה, לתא המעצר. הורדנו אותו בתחנה. בגדול, בתחנה, היה שם מספר פעמים שהוא ירק על השוטרים ששמרו עליו. אני השתדלתי להתנתק, לרשום את הדו"ח שלי במשרד אחר, שהוא בערך שניים שלושה מטרים איפה שישב החשוד עם השוטר ענאן, תוך כדי שאני שומע אותו כל הזמן צועק "דקלה, אני ארצח אותך", מהחלון של התחנה, וענאן אמר לי כמה פעמים "אני רוצה לשטוף את

ר *

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריט

הפנים, הוא לא מפסיק לירוק עלי". באיזשהו שלב מסוים איימן נכנס אליו והוא ביקש ממני להצטרף. הבחנו שהוא כבול החשוד גם ברגליו וגם באזיקי ידיים, שקושרים באזיק שלישי את הידיים והרגליים, ממשיך לירוק ולקלל. אמר לאימן גם בנוכחותי "אני אזהה את העיניים שלך בכל מקום, אני אתן לך כדור בראש", אמירות כאלה, זה מפורט גם בדו"ח פעולה, ובאיזשהו שלב איימן אמר "אם אתם לא משתלטים עליו", משהו כזה בניסוח הזה, "תתנו לו טייזר". אני החזקתי אותו מהאזור הזה של הפנים עם המרפק שלי והשוטרת נופר נתנה לו טייזר אחד, הוא נרגע וזה אחרי שמספר פעמים הודענו לנו כמובן שנצטרך להשתמש במכשיר הזה כנגדו אם הוא לא יירגע. הוא ניסה כל הזמן לקום וללכת, וזהו, והוא המשיך לירוק ואנחנו התנתקנו ממנו כאשר המשמרת לילה הגיעה. זה היה איזה פרק זמן של ההחלפה של המשמרות, והם המשיכו שמירה עליו. בגדול, האירוע מומחש יותר כמובן בעזרת המצלמות גוף, מתחילת האירוע שאני הגעתי לבד ועד הסיום שלנו במשמרת.

21. העד התבקש להתייחס לרגע בו הגיע לדירה והנאשם החזיק בידו בקבוק בירה ורצה לפתוח עוד בקבוק והעד ביקש ממנו שלא לשתות ולהניח את הבקבוק וכך תיאר העד את הדברים:

"כן. על מנת שלא יהיה בגידופים זה שפשוט מאוד הבן אדם יבין מה אני אומר, וכמובן למנוע החמרה של המצב שאם הבן אדם שיכור, המעשים שלו הם פחות..., והוא יכול להיות יותר אלים, כולם מכירים את זה. רציתי להימנע, סך הכל זה היה כאילו, כמובן שזה הסתיים בצורה אחרת, זה לא הדיון, אבל רציתי למנוע שבן אדם לא ימשיך לשתות אלכוהול בנוכחותי".

חקירה נגדית

22. בחקירתו הנגדית התבקש השוטר עלמני התבקש להתייחס לכבילתו של הנאשם והשוטר ציין כי נכח רק בכבילתו של הנאשם באזיקי ידיים והלך לחדר הסמוך על מנת לרשום את הדוחות.

23. העד התבקש להתייחס לשימוש בטייזר ואמר את הדברים הבאים בהקשר לכך:

"הוא ירק עלינו. מבחינתי זו תקיפה, זו גם תקופת קורונה שאנחנו הסברנו לו מספר רב של פעמים שאם הוא לא יירגע ויפסיק לירוק, ישתמשו כנגד במכשיר הזה, מספר רב של פעמים".

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריט

24. העד התבקש להתייחס להצמדתו של הנאשם לקיר כשהוא צועק על הנאשם ממש לאחר שנעשה שימוש בטייזר והעד השיב כי הנאשם המשיך והשתולל.

עדת התביעה – השוטרת נופר טאושר (להלן: "השוטרת טאושר")

חקירה ראשית

25. במסגרת עדותה הוגש דו"ח הפעלה ושימוש בטייזר וכן דו"ח פעולה (ת/18 ו – ת/19 בהתאמה).

26. בחקירתה הראשית להתייחס לחלקה באירועים מושא כתב האישום והעדה אמרה שכל החלקים בהם נטלה חלק מתועדים במצלמות הגוף והוסיפה:

"שוב, אני צעירה במשטרה. יכול להיות שאחרי האירוע הזה, וזה היה אירוע לא פשוט, לא יהיה כל מה שאני אגיד ויהיה במצלמת גוף. בקיצור, אני נכנסת עם המתנדב שהיה איתי בשם חמודי. מיד לאחר מכן, השוטר ענן חמזה והקצין תורן איימן נכנסים לדירה. שוב דויד מתלהם, איימן מנסה לבודד את דויד לאיזור המרפסת, להרגיע את הרוחות. אני לוקחת את דקלה לאחד החדרים, גם לנסות להבין מה קרה" (עמ' 92 לפרוט').

... היינו בחדר שתי שניות. מהר היא יצאה כי היא שמעה את דויד צועק. גם אני יצאתי אחריה, ואז כשהיינו בחדר, הוא אומר לבן שלו "תצלם תצלם שאוזקים את אבא שלך בבית". שוב דויד מתלהם, צועק, מקלל את דקלה. הם מלווים אותו החוצה ענאן וצחי, אני נשארת עם איימן בדירה, גם מתנדב שלי חמודי. איימן אומר לבן שהוא מעוכב, הבן מתנגד. אני אומרת שוב לדקלה "אל תדאגי. אם צריך הוא יבוא איתי. עדיף שהוא יבוא מרצונו ולא עם אזיקים", בסוף הוא משתכנע ועוזב עם איימן את הדירה, אני נשארת עם דקלה והולכת להביא את העדויות שלי מהרכב. עולה, מבקשת את העדות מדקלה, ומתבקשת ממנה שקית עם בגדים בשביל דויד. היא מכינה לי, משתפת פעולה, גם בעדות וגם עם אריזת חפצים. אני מגיעה לתחנה, דויד נמצא כשהוא אזוק עם ענאן חמזה. אני נכנסת לחדר סיור, אני אומרת לדויד "יש לי דברים מהבית בשבילך", "לא מעניין אותי, אל תפני אלי בכלל", ואני יוצאת מחדר הסיור. אני מניחה את זה לידו על השולחן בחדר הסיור. אני וצחי נמצאים בחדר סיור, עובדים על הדברים שלנו לסיכום משמרת, ולאורך כל ההתנהלות, הדלת שלנו פתוחה. במשרד שאני וצחי יושבים בו, יש מסדרון. בחדר סיור שם היה חמזה ודויד נמצאים. דויד לא מפסיק לקלל ולאיים על ענאן, בין אם זה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטרת

שהוא שוטר דרוזי, בין אם זה שהוא יודע שהוא מקלל את אשתו, שהוא מאיים, ואנחנו שומעים יריקות, שומעים ממש את הפעולה. אחרי זמן מסוים, ענאן מגיע ואומר "אני לא יכול יותר", כשכל הפנים שלו מלאות ברוק ואומר "אני מבקש לשטוף פנים". בשלב הזה, מחליפים אותו. אני אציין שלאורך כל הזמן דויד קם מהכיסא למרות שהוא כבול גם עם אזיק מחבר, כל הזמן קם מהכיסא ומנסה לעבור במסדרון".

... דויד אומר "אני לא רוצה שוטר דרוזי, תביאו לי שוטר יהודי". למרות שאני נגד הדברים האלה, אני אומרת לו "בוא תהיה איתי, הכל בסדר. אני איתך, בוא תיכנס איתי". הוא לא מקשיב לדברים האלה, ממשיך, ואני אומרת לו, אני מזהירה אותו "דויד תירגע, תשתדל, תנסה", גם את זה רואים במצלמות גוף, ודויד נכנס, אחרי כמה פעמים שענאן כל פעם מושיב אותו. הסיום, שוב, יש את האיומים, יש את הגידופים, יש את ההשפעות ששוטרים אומרים לאורך כל האירוע הזה ובסוף בסוף בסוף, כשאנחנו נמצאים איתו, אני גם רואה שמשמרת לילה מגיעים, קיוויתי שמשמרת לילה תיקח עליו אחריות, ובגלל שזה שוטרים שלא היו איתו באירוע, הוא קצת יירגע כי זה לא שוטרים שלקחו אותו מהבית. באמת שוטרי הלילה מתארגנים, הם עוד כמה דקות אמורים לקחת עליו אחריות. איימן נכנס לחדר, שאני וצחי נמצאים בו יחד עם דויד בחדר סיור, ודויד אומר לאיימן "זה לא מעניין אותי שאתה קצין תורן. אתה בוגד, אתה דרוזי. אני נשבע בקבר של סבא שלי, אני אדפוק לך כדור בראש", ויורק. הוא פוגע בצחי ובאיימן ביריקה שלו. אני מוציאה את השוקר כשהוא הוזהר כמה פעמים לפני כן שאם הוא לא יירגע, הוא יקבל את השוקר. אני אציין שהשוקר פגע בו שתי שניות שאמור להיות.. של חמש. אני סוגרת לפני את הניצרה והוא מקבל שתיים שלוש שניות של השוקר, ונרגע. הוא מפסיק עם היריקות עד שמשמרת לילה לוקחת עליו אחריות".

חקירה נגדית

במהלך חקירתה הנגדית הוגש דו"ח פעולה נוסף (נ/2).

27. העדה התבקשה בחקירתה הנגדית להתייחס לנוהל הפעלת טייזר וסיפרה את הדברים הבאים ביחס להפעלת הטייזר על ידה:

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריט

"אמרתי לו 'אם אתה לא תרגע, אתה תקבל טייזר'. איימן אמר לו כשהיינו איתו בחדר סיור 'תירגע, אחרת אתה תקבל טייזר', הוא הוזהר כמה פעמים".

28. בחקירתה הנגדית אישרה העדה שהשתמשה בטייזר כשוקר כשהסבירה שההבדל בין השניים היא העובדה ששוקר מופעל בהצמדה לגופו של האדם ואילו טייזר נעשה שימוש במרחק מגופו. כשהתבקשה להתייחס לטענה ששימוש בטייזר כלפי עצור אזור אינו חוקי השיבה העדה ונתנה את ההסבר הבא:

"אז ככה, האירוע קרה בחודש יולי, אנחנו כבר שנתיים עמוק בתוך הקורונה, יולי, שיא התחלואה במדינת ישראל, ובן אדם ששוקר בתוך חדר סגור כמה פעמים לכיוון הפנים של השוטרים ששוטרים מתראים עם עשרות אנשים ביום, אין ספק שצריך לעצור את זה ועובדה ששוקר הוא זה שעצר את ההתנהגות, הוא אחרי זה כבר לא ירק עם שוטרים".

29. העדה התבקשה להתייחס לנהלי כבילת עצורים והעובדה שהנאשם נאזק באיזוק נוסף (כהגדרתה של העדה "אזיק מחבר") והעדה אמרה את התייחסותה כדלקמן:

"מנסים את האמצעי הראשון לפי הראשונה, ואם זה לא עוזר, שני שלישי וכך הלאה לפי הרשימה. אז אני אומר לך שאדם ששמים לו אזיקי ידיים מקדימה וזה לא עוזר, אז שמים לו אזיקי ידיים מאחורה, זה האמצעי השני".

עד התביעה השוטר מר ענאן חמזה (להלן: "השוטר חמזה")

באמצעות עד זה הוגשו דו"ח מצלמות גוף ת/3 וכן מסמך שכתוב בכתב יד (ת/20).

30. בחקירתו הראשית סיפר השוטר חמזה את הדברים הבאים:

"בתאריך 16.7 אני הייתי במשמרת צהריים, קיבלתי קריאה מהראש משמרת שלי להגיע אליו לרחוב הזמיר עקב שנפתח במוקד 100. הגעתי לבית יחד עם הקצין חקירות שהיה איתי ונכנסנו לדירה עצמה איפה שמתגורר, איפה שמתרחש האירוע כביכול, והיה שם צעקות בין השוטר שהיה שם הראשון ואשתו, צעקות שלא התברר לנו מה הולך שם, ובסוף קצין החקירות דיבר עם הבחור פה במרפסת בחוץ והחליט שהוא כן ייעצר, ככל הנראה על סירוב לעיכוב, לא יודע מה קרה שם בתוך הבית, נאזק שם בידיים וליווינו אותו לכיוון, בהתחלה לכיוון המעלית אני וצחי הראש משמרת, ולאחר מכן אני מקומה אפס לניידת איתו. בדרך לניידת, סליחה, חוזר. במעלית, הבן

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריט

אדם התקרב אלי, ראה את השם שלי, "אני מכבד את התפקיד שלך, בוא תוריד לי אזיקים", כל מיני דיבורים. אמרתי לו "אין בעיה, כרגע אני בתפקיד, עושה את התפקיד שלי", ובדרך לניידת יש לך, התבטא בכל מיני דברים, "יש לך בין הרגליים, אני מכיר איפה אשתך עובדת, איפה הילדים שלך לומדים", כל מיני דברים עד להגעת הניידת... בדרך לניידת. מבחינתי, ממני הוא קיבל את הכבוד, לא היה שימוש כלשהו ממני, לא במילים ולא בחס וחלילה ידיים או משהו. עלה לניידת, הכל בסדר. איתו לתחנה, לא עשה שום דבר בניידת. כשהגענו לתחנה, יצא מהניידת, "אני רוצה קצין יהודי, לא רוצה דרוזים, לא רוצה ערבים", כל מיני דברים שהוא אמר שם בחצר האחורית של התחנה, נאזק ברגליים, הלכתי איתו לכיוון חדר סיור שם ושם הפעלתי את המצלמה, הוא ירק על איימן, אני... את רוצה שאני אגיד את זה גם בפירוש? אני לא נעים לי".

31. השוטר חמוזה המשיך וסיפר את השתלשלות העניינים בתחנת המשטרה ואמר:

"שם הוא ירד גם על הקצין חקירות איימן ואמר לו "אני אזיין את אמא שלך בתחת", סליחה על הביטוי, ואמר לו איימן "תירגע, אמא שלי בבית קברות זכרונה לברכה, אל תדבר ככה", "אני את הזין שלי שם על משטרת ישראל, על כולכם", וחוזר ואומר במעלית הוא זיהה אותי ו"אני מכבד את התפקיד שלך", הוא ידע מה אנחנו ומה עשינו שם".

... ואז איימן כן אזק אותו באזיק שלישי ושם הוא התחיל להפנות את כל הדיבורים שלו אלי. איומים, "אין לי בעיה להיכנס לכלא עשר שנים, אשתך תסבול אחרי עשר שנים, הילדים שלך". קיצר, מה לא קילל אותי. קם מהכיסא, עמד על החלון, "תצילו אותי, הוא מרביץ לו, הוא תוקף אותי", לא היה ולא נברא כל זה, לא נגעתי בו. קם מהכיסא, רצה לצאת מחדר הסיור, החזרתי אותו בכבוד, תפסתי אותו בכנפיים "תחזור תשב", "דקלה, את בגדת בי, אני ארצח אותך", אני גם את זה שמעתי ורשמתי פה."

...היינו איתו בחדר הסיור, הוא היה ללא חולצה. אני עמדתי במרחק ממנו, כמובן לא התקרבותי אליו, הכל היה מוקלט, אני גם אפנה אותך למצלמת גוף שלי, יש לי שם סרטון כמעט של חמישים וחמש דקות שמתאר הכל. מה עוד? בסוף, לקראת הסוף באמת לא הצלחתי להתאפק, 3 יריקות, עלי על צד שמאל שזה גם פגע ביריקה שלו ובסוף אמרתי.

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריט

עו"ד שרמן:מה זה לא הצלחת להתאפק? הצלחת.

ת:לא, בסוף לא הצלחתי להתאפק. אמרתי "בבקשה בואו תחליפו אותי, אני לא יכול יותר לשמוע". לזה התכוונתי לא הצלחתי להתאפק, "בואו תחליפו אותי, אני צריך לצאת מהחדר הזה".

פרשת הגנה

32. הנאשם בחר שלא להעיד במסגרת פרשת ההגנה ולא לזמן עדים מטעמו.

33. בחקירתו במשטרה (ת/5) טען הנאשם שהשוטר עלמני נכנס לבית והתחיל לקלל אותו ולאיים עליו ואמר לו שהוא זוכר אותו לפני חמש שנים. הוסיף ואמר הנאשם שהשוטר עלמני דחף אותו למרפסת. הנאשם הודה שהתלהם ודיבר לא יפה לדבריו לשוטרים ואיך שהגיע לתחנת המשטרה השוטרים לדבריו "פיצצו אותי במכות" ואחרי זה הביאו בחורה שתעשה עליו טייזר. גם במהלך החקירה כאשר חלף זמן מאז שהאירוע החל, הנאשם מקלל את החוקר רס"ב מוראד איאד ואומר לו: "אתה שרמוטה. אתה דרוזי אני לא אענה לך". מרגע זה הנאשם שומר על זכות השתיקה ומסרב לענות על שאלות ולא מגיב. בסוף החקירה אמר הנאשם את הדברים הבאים:

"מאז שעצרו אותי השוטרים בביתי עד עכשיו אני לא יודע על מה אני עצור, איימו עלי עשו לי טייזר וברור שאני אתנהג לא יפה כי הם פגעו בי ובכבוד שלי ליד האישה שלי והילדים שלי, הם השפילו אותי וירקו עלי והרביצו".

תמצית סיכומי המאשימה

34. המאשימה עתרה להרשעת הנאשם לאחר שהוכיחה לשיטתה מעבר לכל ספק את אשמתו של הנאשם והוכיחה את עובדות כתב האישום. טענה ב"כ המאשימה כי כל האירועים מצולמים ומתועדים ובהם ניתן לצפות בנאשם כשהוא מתנהל נטול רסן לדבריה וללא כל איפוק כלפי כל מי שעמד בדרכו. טענה ב"כ המאשימה שאין דף נייר שיכול לתעד ולתאר את אשר אירע באירוע זה. הנאשם קילל את השוטרים במילים פוגעניות כלפיהם וכלפי בני משפחותיהם. הנאשם תקף את בת זוגו דקלה ונראה כשהוא נותן לה מכה בכתפה וניתן לראות את דקלה שמסתובבת בבהלה. כמו כן טענה ב"כ המאשימה שניתן לראות במצלמות הגוף גם תקיפה של הקצין איימן בחזהו בזמן ששוחח עם המעורבים. טענה ב"כ המאשימה כי מעבר לתיעוד המצולם היה חשוב שבית המשפט ישמע את עדות השוטרים ויתרשם מהם לאחר שתיארו את האירוע ואת תחושותיהם מתחילתו ועד סופו. השוטרים תיארו תחושת השפלה שחו וחו מהנאשם ותיארו את שיקול הדעת שהפעילו בשטח בהתאם לסמכותם בחוק. טענה ב"כ המאשימה שהשוטרים הגיעו לטפל בתלונה שהוגשה על ידי דקלה והאירוע הסלים לאור

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטרית

התנהלות הנאשם ונמשך כשעתיים בהתנהלותו המבישה והבוטה בחר הנאשם פעם אחר פעם להקניט, להתריס ולהשתמש בביטויים מאיימים, גזעניים ולמעשה להמשיך להבעיר אש. הנאשם בחר להשליך את התנהגותו על אחרים. טענה ב"כ המאשימה שהנאשם בחקירותיו בחר לשמור על זכות השתיקה ולאחר מכן בחר שלא להעיד בבית המשפט דבר שיש בו כדי לחזק את ראיות התביעה. טענה ב"כ המאשימה שניתן לראות את האיפוק של השוטרים ואת התנהלותם באופן מכבד. באשר לטענות הנאשם כי הוצא מהבית בצורה שאינה מכבדת כאשר הוא עם מכנסיים קצרים וללא חולצה ויחף, טענה ב"כ המאשימה שניתן לצפות ולהתרשם ממצלמות הגוף שנאמר לנאשם להתלבש ולנעול נעליים אך הוא סירב לכך. הנאשם במניפולטיביות לדבריה צעק שהשוטר חמזה היכה אותו הגם שהדבר אינו נכון. הנאשם היה מודע היטב למעשיו ולא ניתן לומר שעומדת לו הגנת השכרות והדגישה את התנאים לתחולת סייג הגנת השכרות.

35. באשר לטענת הגנה מן הצדק טענה ב"כ המאשימה כי אין להחיל בעניינו של תיק זה את ההגנה וכי לא נפל כל פגם בהתנהלותם של השוטרים בשטח והם פעלו כמצופה מהם. טענה ב"כ המאשימה שתיק זה נבחן על ידי מח"ש והוגש אישור שפיטה. עוד מתחילת האירוע ניתן לדעת המאשימה להתרשם כי השוטרים ניסו להרגיע את הנאשם ולמנוע את מעצרו של הנאשם ויש לדחות את כל טענותיו של הנאשם. ביחס לכבילת הנאשם באיזוק שלישי טענה ב"כ המאשימה שהשוטרים פעלו בהתאם להנחיות המסמיות את השוטרים להשתמש באיזוק במדרג. השוטרים העידו כי פעלו בהתאם למדרג הקבוע בנהלים בתחילה נאזק הנאשם באזיקי ידיים בלבד ולאחר מכן גם באזיקי רגליים לאחר שירד מהניידת והשתולל. גם לאחר שנאזק באזיקי רגליים המשיך הנאשם והשתולל וירק על השוטרים. באשר לטענת הסנגור כי ניתן היה להשימו בחדרי מעצר בתחנת המשטרה טענה ב"כ המאשימה כי לא ניתן היה להשים את הנאשם בחדר מעצר שכן לא היה עצור באותה עת.

36. בהתייחס לטענת ההגנה כי השימוש בטייזר היה שלא כדין טענה ב"כ המאשימה שלרוב השוטרים שמרו על מרחק סביר מהנאשם וכשנרגע התקרבו אליו ואולם הוא השתולל וביקשו לרסנו. גם בשלב בו ירק הנאשם על השוטר עלמני טרם הפעלת הטייזר ניתן לראות במצלמה שהנאשם קם מכיסאו ויצא למסדרון וישנה סיטואציה שהנאשם יושב מחוץ לחדר על הרצפה ומהשיח שהתנהל שם ניתן להבין שהנאשם יצא מהחדר וסירב לחזור לתוכו תוך שהוא מתבטא בצורה מבישה. השוטרת טאושן פעלה מתוך סמכותה שניתנה לה כדין ובהתאם להנחיות והנהלים וכי בנסיבות העניין קיימת הצדקה לשימוש בטייזר לצורך ריסון והגנה עצמית. בעניין זה ציינה ב"כ המאשימה שהשימוש באקדח הטייזר היה בהפעלת שוקר

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטרת

ובצורה מידתית. השוטרת ציינה שאילולא תקופת הקורונה והסכנה בה היתה סביר להניח שלא היתה מפעילה טייזר.

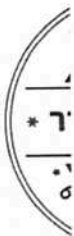
תמצית סיכומי ההגנה

37. ב"כ הנאשם טען כי יש להורות על ביטול כתב אישום וזאת בשל הגנה מן הצדק והפגיעה הקשה בזכויותיו של הנאשם. טען ב"כ הנאשם כי הנאשם לא איים על דקלה והדברים לא תועדו על אף שרוב האירועים מתועדים במצלמות גוף וכי אף אחד מהעדים לא ידה למקם את האיומים על ציר הזמן.

38. ההגנה טענה כי יש לזכות את הנאשם מעבירות האיומים וזאת כיוון שעומדת לו הגנת השכרות והפנה לעניין זה לפסק דין בעניין קדריה (רע"פ 6382/11). השוטרים כך נטען טענו שהנאשם לא היה שיכור כשהם מסבירים זאת שהנאשם לא התנדנד, לא השתטח על הרצפה וכי ריח האלכוהול שנדף ממנו לא היה כה חזק. הנאשם כך נטען עמד בכל התנאים שנקבעו בפסיקה באשר להגנת השכרות וכי עומדת לו הגנה זו.

39. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רבה בעניין שימוש בטייזר וכן שכבילה שלא כדין והנפקות של קבלת טענות ביחס להליך הפלילי. בנוסף טען הסנגור טענות רבות ביחס לפגיעה בכבודו של הנאשם הן בכך שלא הוצע לו להתלבש טרם נלקח לתחנת המשטרה והן בכל התנהלות השוטרים ביחס לכבילת הנאשם או לשימוש בטייזר. השוטרים כך נטען בחרו בדרך של "חינוך הנאשם" והענשתו נוכח הקללות והאיומים שהשמיע. באשר לטענת השוטרים כי פעלו מתוך הגנה עצמית טען הסנגור שאין מדובר בהגנה עצמית שכן השוטרים לא היו בסכנה גם אם הנאשם ירק עליהם והימים ימי קורונה. אם לא די בכך טען הסנגור השוטר עלמני שיתכן וקיבל בעיטה ברגל נראה מצמיד את הנאשם לקיר, חונק אותו לדבריו וצועק עליו.

40. טען הסנגור כי לא היה מקום שתיק זה ישמע בבית המשפט השלום בקריות ויטופל על ידי לשכת התביעות זבולון. לטעמי, מוטב שטענה זו לא היתה באה אל העולם. אכן העד הקצין סלאח שימש כתובע בלשכת התביעות זבולון ואולם מזה מספר שנים משמש כקצין חקירות. ספק בעיני אם חלקם של התובעים בלשכת התביעות עבדו יחד עם הקצין סלאח ואו הכירו אותו כך שטענה זו דינה להידחות מכל וכל. לא מצאתי כל דופי בהחלטת לשכת התביעות זבולון לטפל בתיק זה נוכח האמור. ביחס לבית המשפט שהקצין סלאח הופיע בפני המותב כתובע לפני מספר שנים הרי שההגנה לא ביקשה מבית המשפט לפסול עצמו וממילא אינני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטרת

סבורה שיש עילת פסלות בשל כך ועל כן אינני נדרשת לטענה זו שמלכתחילה לא היה לה כל בסיס. למעלה מן הצורך אציין שאין מקום לקבוע ממצאי מהימנות ביחס לקצין סלאח הטיעונים בתיק זה ברובם משפטיים בסיסים סרטוני מצלמות הגוף של השוטרים ועל כן בית המשפט כלל לא נדרש לקבוע ממצאים עובדתיים על סמן עד זה או לקבוע ממצאי מהימנות.

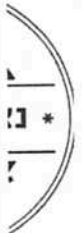
41. סיכומי של דבר הסנגור טען שנפלו פגמים קשים בתיק, ואלו מצדיקים כי כתב האישום יבוטל מחמת הגנה מן הצדק. כמו כן טען הסנגור כי יש לזכות אתה נאשם מכל עבירות האיומים שיוחסו לו בשל טענת הגנה מן הצדק ובכל מקרה ביקש לזכות את הנאשם מהאיומים שהשמיע הנאשם לכאורה כנגד דקלה וכי אין כל ראיה שהוכחה בעניין זה על ידי המאשימה.

דיון והכרעה

עבירות כנגד השוטרים בבית הנאשם – חלק א'

42. האירוע בבית הנאשם החל עם קריאה לעזרה מאת דקלה למוקד 100 של משטרת ישראל. **מת/4** ומדיסק השמע למוקד 100 עולה שדקלה אמרה למוקדנית שהיא לא מסתדרת עם בעלה והיא רוצה שיצא מהבית והוא לא יוצא ומוסיפה "התווכחנו ואנחנו לא מסתדרים".

43. לטענת ב"כ הנאשם מדובר בטעות מיסודה בהגדרת האירוע כאירוע של אלימות במשפחה, דבר שהובא לידיעת כל מי שטיפל באירוע זה. לכאורה, כך נטען לא היה כל חשד לביצוע עבירה כלשהי ועל כן כל השתלשלות העניינים ודרישת השוטר מהנאשם להפסיק ולשתות אלכוהול בביתו וכל מהלך האירועים לאחר מכן נבעו כשלא היה כל חשד סביר לביצוע עבירה מצדו של הנאשם. טענת הנאשם בעניין זה איננה מתקבלת על הדעת. כל אימת שאזרח או אזרחית פונים למוקד 100 ומבקשים את עזרת משטרת ישראל מצופה כי משטרת ישראל תפעל בהתאם ובמהירות כפי שפעלה במקרה זה. מסרטון מצלמת הגוף של השוטר עלמני ואף מעדותו בבית המשפט עולה בבירור כי כאשר הגיע לבית הנאשם (לדברי דקלה למוקד 100 הדירה שכורה על ידה והיא על שמה) לא ידע כלל במה דברים אמורים. דא עקא שהגיע לבד לאירוע מבלי שהתלווה אליו שוטר נוסף. בשלב זה, כלל לא היתה ברורה התלונה באופן בהיר לפרטיה. יחד עם זאת היה ברור מתלונתה של דקלה כי מדובר בדירה השכורה על ידה וכי לכאורה התרחש אירוע כלשהו בדירה והמתלוננת מבקשת שיצא ממנה ואולם הוא מסרב. במצב דברים זה הגם שלא התרחש אירוע אלימות כלפי דקלה כפי שהתברר לאחר מכן, בוודאי שהשוטר עלמני או כל שוטר אחר לא ידעו כי אין מדובר באירוע אלימות במשפחה (גם אם מדובר באלימות מילולית). לפיכך אני סבורה שלא נפל כל פגם בהתנהלות משטרת ישראל או מוקד 100 של המשטרה בהגדרת האירוע כאירוע אלימות במשפחה. משטרת ישראל עומדת מידי יום לביקורת נוקבת מצד הציבור באשר למקרים של אדישות לכאורה מצד שוטרים כלפי אזרחים ביחס לתלונות שמוגשות אליה. במקרה זה פעלו כל השוטרים באופן

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריה

המצופה מהם ושוטר הגיע למקום על מנת לבדוק במה דברים אמורים, גם אם מדובר באירוע מינורי לכאורה ואולם כפי שהתברר בדיעבד אמנם לא היתה אלימות פיזית אך מדובר היה באירוע בו הנאשם הפליא קללות, גידופים ואף אמירות מאיימות כלפי דקלה (כפי שניתן לשמוע מהדיסקים והדברים אף המשיכו בתחנת המשטרה). הדברים מקבלים משנה תוקף מת/22 עדותה של דקלה שהוגשה בהסכמה שם ציינה במפורש לשאלה מדוע הזמינה את המשטרה: **"רציתי שהמשטרה תרחיק אותי"**. בהודעתה ת/23 אמרה דיקלה את הדברים הבאים: **"דוד שתה שתי בירות היה ביננו וויכוח נורמטיבי על המצב הכלכלי, הוויכוח לא הפסיק, הוא אמר לי שאני בוגדת בו, ואז אני החלטתי שאני מזמינה שוטר, שירחיק אותו מהבית, שיהיה לו ולי כמה ימים להירגע זה הכל"**. לכך אוסיף שמתיאור המקרה כפי העולה מדוחות הפעולה ומת/2 הרי תואר במפורש ובמדויק **"בני הזוג בנהריה הזמיר 78. מדווחת כי היא רוצה שבעלה ייצא מהבית והוא לא מוכן לצאת. החוזה שכירות על שמה של המודיעה. הם התווכחו והם לא מסתדרים לטענתה. החשוד במקום, אין נפגעים, אין נשק במקום, לא קיימת סכנת חיים"**. (ההדגשה שלי ס.פ.ק.).

44. השתלשלות העניינים והסלמת האירוע לאחר מכן שהובילו לעיכובו של הנאשם ובהמשך למעצרו אין להם כל קשר לחשד הראשוני עם פתיחת התיק וקבלת התלונה אלא להתנהגותו של הנאשם בלבד שהביא להסלמת האירוע. לולא האירוע התדרדר באופן שהתדרדר, הנאשם ככל הנראה כלל לא היה נעצר ואף אני בספק אם היה מעוכב לתחנת המשטרה. על כן אני דוחה מכל וכל את טענותיו של ב"כ הנאשם והביקורת שמתח כלפי משטרת ישראל בעניין זה.

45. מסרטון מצלמות הגוף של השוטר עלמני המתעד את השתלשלות העניינים בבית הנאשם ניתן ללמוד שהנאשם כבר מתחילתו של האירוע צעק, התלהם, איים וגידף. עם כניסתו של השוטר עלמני לדירה ניתן לראות את הנאשם עומד כשהוא ללא חולצה עם מכנסיים קצרים ואוחז בבקבוק בירה. השוטר עלמני ביקש מהנאשם שלא לפתוח את בקבוק הבירה ואז החל הנאשם להתלהם ולצעוק. טוענת ההגנה כי לא היה מקום לדרוש מהנאשם שלא לשתות אלכוהול כשהוא בביתו. טענה זו איננה מתקבלת על הדעת. השוטר עלמני הסביר בעדותו מדוע ביקש מהנאשם שלא לשתות והסביר כי חשש שהאירוע יסלים נוכח שתיית אלכוהול. לא מצאתי כל טעם נפגם בדרישתו של השוטר עלמני בנסיבות העניין שיקול הדעת בדרישתו זו היה סביר והגיוני.

46. ב"כ הנאשם במהלך שמיעת הראיות חקר פעם אחר פעם על לבושו של הנאשם והפגיעה בזכויותיו ובצנעת הפרט כאשר לא ניתנה לו האפשרות כך נטען להתלבש טרם עיכובו לתחנת המשטרה שכן היה לבוש בבית ב "תחתוני בית". הסנגור ניסה פעם אחר פעם לצרוב בתודעת בית המשפט תיאור זה. צפייה בסרטון מצלמת הגוף של השוטר עלמני מלמדת כי הנאשם לבש

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריה

מכנסיים קצרים (ולא תחתונים או "תחתוני בית") ובשלב זה היה ללא חולצה. בשלב מסוים כאשר התלהטו כבר הרוחות, ביקש השוטר עלמני מהנאשם ללכת להתלבש אך הוא סירב לכך. טענתה של ההגנה כי בשלב זה פגעו השוטרים בצנעת הפרט בנסיבות העניין אין לה כל אחיזה במציאות ואיננה מתבססת על ראיות כלשהן. הנאשם סירב לכל דבר ולא ניתן היה לקיים עמו שיח בשל התנהלותו. על כן אני דוחה טענה זו. יש לציין כי הוכח תיק עם בגדים לנאשם ולאחר מכן בהמשך התלבש בתחנת המשטרה תוך שהשוטרים מסייעים לו.

47. הטענה לפיה השוטר עלמני דחף את הנאשם או היכה אותי משוללת כל יסוד. טענה זו נטענה על ידי הנאשם וכן על ידי דקלה כעולה מהודעתה. בסרטון מצלמת הגוף נראה הנאשם מתקרב לשוטר עלמני עם בקבוק הבירה לאחר שהשוטר ביקש ממנו להניח את הבקבוק הנאשם לא נענה לכך (דקה 34: 09) וזאת לאחר שהנאשם איים על השוטר בפגיעה בו ובמשפחתו, השוטר עלמני נשמע אומר לו: **"בלי ידיים לא ידיים"** ונתנאל בנו של הנאשם מתערב אף הוא. במצב דברים זה באותה עת האירוע כבר הסלים, והשוטר עלמני חש בסכנה בהיותו לבד עם הנאשם ובני משפחתו בתוך הדירה. לכך יש להוסיף כי הדלת נעלה בשלב מסוים כשהשוטר בתוך הדירה והוא מבקש מנתנאל את המפתח ונתנאל משיב שאין לו מפתח.

48. בדקה 48: 14 לאותו סרטון מגיעים שוטרים נוספים לדירה: השוטר ענאן והשוטרת טאושר ומבקשים מהנאשם לשים חולצה ולהתלוות איתם לתחנת המשטרה. הנאשם מסרב ומקלל את השוטרים.

בשלב זה מגיע הקצין סלאח ומבקש לשוחח עם הנאשם במרפסת הבית לבד וניסה להרגיע אותו אך הנאשם ממשיך לצעוק עד אשר הקצין סלאח פוקד על השוטרים **לעצור** את הנאשם תוך שהנאשם צועק לבנו לצלם את האירוע ואת מעצרו של הנאשם.

49. כל מהלך האירועים בשלב זה השוטרים שומרים על שיח מכבד לנאשם, מבקשים להרגיע את הרוחות ולהרגיע את הנאשם אך לשווא, הנאשם צועק ומקלל את השוטרים ואת דקלה. יחד עם זאת בשום שלב לא נראה הנאשם כשהוא שיכור והוא התייחס לכל אחד מהשוטרים בצורה פוגענית במודעות מלאה וצלולה. אינני מקבלת את טענת ההגנה לפיה הגם שהנאשם לא התנדנד או איבד הכרה היה במצב של שכרות אשר בנסיבות העניין פוטרת אותו מאחריות. טענה זו אין לה על מה להיאחז מבחינה עובדתית. גם אם הנאשם שתה אלכוהול עובר לאירוע אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה באשר להוכחת טענת הגנה של שכרות הפוטרת נאשם מאחריות פלילית. די אם צופים בסרטונים לצורך מסקנה זו. לכך אוסיף שחקירתו של הנאשם במשטרה נערכה ככל הנראה שלוש שעות לאחר מכן, גם בחקירה זו קילל הנאשם את גובה הודעת החשוד על רקע היותו דרוזי כפי שעשה קודם לכן.

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריט

50. אשר על כן, אני סבורה כי המאשימה הוכיחה את כל העובדות במפורטות בכתב האישום ואת העבירות המתייחסות לחלק א' של האירוע מעל לכל ספק סביר. הנאשם לא הצליח לעורר ספק כלשהו.

עבירות כלפי השוטרים בתחנת המשטרה - חלק ב'

51. הנאשם הובא לתחנת המשטרה ועם הגעתו הושם בחדר, ככל הנראה מדובר בחדר עיכוב או חדר סיור על אף העובדה שהנאשם כבר היה עצור קודם לכן. במהלך כל האירוע בתחנת המשטרה הנאשם לא מפסיק לצעוק ולקלל ולאיים על השוטרים גידופים גזעניים על רקע השתייכותם לעדה הדרוזית וכנגד שוטרים ערבים. הנאשם גם ממשיך לצעוק ולקלל ולגדף את דיקלה על כך שנעצר בגללה. בשלב מסוים הנאשם כשהוא כבול מנסה לצאת מן החדר כעולה ממצלמת הגוף של השוטר חמזה (סרטון שלישי). אחסוך מהקורא את תיאור הגידופים והאיומים שהשמיע הנאשם כלפי השוטרים ובני משפחותיהם, רק אציין כי האמור והמפורט בעובדות כתב האישום הוכח מעל לכל ספק סביר על ידי המאשימה.

52. הנאשם ירק על הקצין סלאח וקילל אותו ואת אמו ז"ל שנפטרה תקופה קצרה לפני כן. ממצלמת הגוף של השוטר חמזה ניתן לראות שסלאח סוגר את פיו של הנאשם שלא ימשיך לירוק ומבקש אזיקים נוספים.

בשלב מסוים אומר הקצין סלאח לשוטרים שאם הנאשם ימשיך לירוק יפעילו עליו את מכשיר הטיזור (מצלמת הגוף של השוטרת טאושר – סרטון שני).

53. אציין כי הנאשם פעם אחר פעם צעק כי מכים אותו על אף שלא היה לכך כל זכר ותיעוד במצלמות. כך למשל ממצלמת הגוף בסרטון ראשון נראה בדקה 12:45 הנאשם קם מכיסאו וצועק "הוא מרביץ לי הלוי" ללא כל בסיס ובעיקר על מנת שדקלה ונתנאל שהיו מחוץ לחדר ישמעו את צעקותיו. הנאשם המשיך גם בשלב זה לקלל את השוטר חמזה על רקע השתייכותו לעדה הדרוזית.

האם השימוש באיזוק שלישי היה כדין

54. הנאשם היה כבול בידיו ולאחר מכן ברגליו וכשהוא לא נרגע, המשיך להשתולל, לצעוק ולאיים. בשלב מסוים כשהנאשם איים וירק על כל מי שהתקרב לעברו (ואיים גם על מי שלא היה בקרבתו), הקצין סלאח ביקש כי יכבלו את הנאשם באזיק שלישי המחבר בין ידיו ורגליו (להלן: "איזוק שלישי").

נוהל כבילת עצורים שמספרו 220.005.04 קובע בסעיפי ההגדרה מהי כבילה. וכל קובע הנוהל:

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריה

"כבילה" – קשירה של אחת הגפיים או יותר המגבילה את התנועה החופשית.
על פי נספח א' לנוהל נדרש מדרג אמצעי הכבילה. ואולם, יש לתת עדיפות לכבילת עצור בכבלי יד אלא אם אין די בכבילת ידיים בכדי להשיג את התכלית לשמה נדרשת הכבילה.

55. בנסיבות העניין, על אף שמוטב היה כפי שיפורט בהמשך להימנע מכך, לא מצאתי כי פעולת השוטרים היתה ללא בסיס. אין ספק שכבילת "בננה" או כבילה אחרת מורכבת יותר יש בה כדי פגיעה בחירותו של חשוד אך בנסיבות העניין כשהנאשם לא רק איים וגידף אלא פעל בצורה אקטיבית כנגד השוטרים ולכאורה היה מקום שלא לסכן את השוטרים שנכחו במקום ולא מצאתי כי נפל פגם בהתנהלותם של השוטרים הגם שלטעמי מוטב היה להימנע מכך. כבילה מסוג זה עם אזיק שלישי היא שיטת כבילה קיצונית השמורה למקרים ייחודיים בלבד כאשר העצור מסכן את השוטרים או את הציבור ואזיקי הרגליים והידיים אינם עונים על תכלית הכבילה. בעניין זה אציין, האזיק השלישי היה מורכב מאזיק ושרשרת ארוכה שאמנם לכאורה יש בה כדי להגביל את חירותו ותנועתו של אדם ואולם בפועל ניתן היה להיווכח כי גם איזוק זה לא מנע מהנאשם לקום, להתהלך ולנסות לצאת מן החדר ואף לא מנע ממנו לעלות על הכיסא ולהתקרב לחלון החדר.

האם שימוש באקדח טייזר היה כדין

56. **מת/18 - דוח הפעלה ושימוש בטייזר שנערך על ידי השוטרת טאושר עולה כי נעשה שימוש במכשיר במגע ישיר כשוקר. כשיקולים לשימוש בטייזר נרשם כי השימוש במכשיר נעשה לצורך ריסון העצור אשר ירק על השוטר לאחר שקם מכיסאו כשהוא אזוק בידיו וברגליו וכי העצור הוזהר שבמידה ולא יפסיק, יעשה שימוש בטייזר. בהמשך נרשם כי ההפעלה היתה באופן של לחיצה אחת על ההדק. בעניין זה אציין כי הקצין סלאח ציין במפורש שהשימוש היה לצורך ריסון העצור וכן לצורך הגנה עצמית וחזר על כך מספר פעמים שלטעמו היריקות היו פעולת תקיפה שחייבה את השוטרים להגן על עצמם. זאת ועוד, דוח השימוש בטייזר לא מצוין כי באותה עת לא רק שהעצור היה אזוק בידיו וברגליו אלא שהיה אזוק באיזוק שלישי המחבר את הידיים והרגליים. צפיתי שוב ושוב בקטע השימוש בטייזר. לא צוין בדוח כי תוך כדי שהשוטרת טאושר עושה שימוש בטייזר כשוקר, השוטר עלמני לופת את הנאשם ואוחז בו תוך שהוא צועק עליו: "על מי אתה תירק בתחנת משטרה...".**

57. על פי נוהל הפעלת מש"ח טייזר מספר 220.003.15 (להלן: **"נוהל שימוש בטייזר"**), סעיף 39. (4), על העושה שימוש בטייזר כשוקר ללחוץ לחיצה בודדת על ההדק **באוויר כאזהרה** שלב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריט

זה לא בוצע כלל. השוטרת טאושר לחצה לחיצה על הטייזר תוך שהיא מצמידה את הטייזר לגופו של הנאשם משמע ה"ירי באוויר" כאות אזהרה כלל לא בוצע (ההדגשה שלי ס.פ.ק.).

לכך אוסיף כי על פי נוהל השימוש בטייזר יש להזהיר את העצור עובר לשימוש. נכון הדבר שבמהלך כל השעה האחרונה לפני שנעשה שימוש בפועל הוזהר הנאשם כי יעשה שימוש בטייזר ואולם בשניות לפני הפעלת הטייזר לא הוזהר הנאשם כפי שמתבקש בנוהל והמצוין בסעיף 8 לנוהל הקובע:

"...קיימת חובה להזהיר את החשוד טרם ההפעלה כי עומדים להשתמש נגדו בטייזר.

נוסח האזהרה יהיה כדלקמן: "עצור או שאני מפעיל טייזר!!"

להבנתי, האזהרה המפורטת בנוהל מתייחסת לשניות שלפני השימוש בפועל במכשיר.

צפייה בסרטון מלמדת כי נוסח האזהרה לא הושמע לנאשם טרם השימוש בטייזר כשוקר (גם אם קודם לכן במהלך השעה הוזהר") אלא שהקצין סלאח נתן את ההוראה לשוטרת טאושר **"שימי לו טייזר"**.

גם אם תיטען הטענה לפיה האזהרה תושמע במידה ונסיבות האירוע מאפשרות זאת, הרי שאינני סבורה שבנסיבות העניין לא ניתן היה לפעול על פי האמור בנוהל.

58. זאת ועוד, נוהל הפעלת הטייזר קובע במפורש ששימוש בטייזר כנגד עצורים כבולים אסור בתכלית האיסור אלא רק במקרה של הגנה עצמית ואוסיף, גם אם יש מקום לאמצעי ריסון של עצור. דא עקא שההסבר לשימוש בטייזר כאמצעי ריסון נוגד את האמור בנוהל ואת האיסור לשימוש כנגד עצורים כבולים. כאמור, אני סבורה כי על אף התנהגות המבישה והאלימה מילולית של הנאשם, השוטרים לא היו בשום שלב במצב של סכנה מיידית גם כאשר מדובר בימי קורונה ולכאורה לשיטתם מדובר בסכנה בריאותית ואינני סבורה שעומדת להם טענה של הגנה עצמית במקרה זה.

אפנה בעניין זה לאמור בנוהל:

ב.	הפעלת שוקר:
(1)	בחן סמכות הפעלה.
(2)	שלוף את המכשיר, הוצא מחסנית ופתח ניצרה.
(3)	זהר את החשוד בהתאם לקבוע בסעיף 8.
(4)	לחץ לחיצה בודדת על ההדק באוויר כאזהרה.

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטרת

(5) במידה והחשוד אינו נשמע לאזהרה וממשיך בהתנהגותו - הצמד את הטייזר לגוף החשוד ולחץ על ההדק תוך הקפדה על העקרונות הבאים...

סעיף 99 (9) לנוהל קובע במפורש שהפעלת הטייזר נגד עצורים כבולים/ אזוקים: ככלל אסורה למעט במקרה של הגנה עצמית בלבד.

59. שוכנעתי כי במקרה זה ההחלטה להפעיל אקדח טייזר כשוקר היתה חריגה מהנוהל המתייחס להפעלת שוקר כנגד עצור אזוק. בעניין זה אציין, לדידו של הקצין סלאח ויתר השוטרים עשו כן כיוון סברו שניתן יהיה להרגיע את הנאשם, לרסן אותו ולמנוע ממנו להמשיך ולירוק על השוטרים כאקט של הגנה עצמית, כך לשיטתם של השוטרים. בתחושתם של השוטרים היו נתונים באיום מתמשך מהנאשם שהמשיך וירק על השוטרים שוב ושוב במיוחד כאשר מדובר בימי קורונה וישנו סיכון להיחשף למחלת הקורונה. השוטרים אף ציינו כי מדובר הן בריסון הנאשם והן כפעולה של הגנה עצמית. אינני מקבלת טענה זו.

כאמור אני סבורה שהשוטרים לא היו נתונים באירוע שבו עליהם להשתמש באקדח טייזר בשל הגנה עצמית או בשל סכנה מוחשית בה היו נתונים בתוך תחנת המשטרה. העובדה שהשוטר עלמני לפת את הנאשם עם ידו והצמיד אותו לקיר מיד לאחר שימוש באקדח הטייזר והצעקות שצעק עליו "על מי אתה יורק בתחנת המשטרה" מלמדים כי השימוש באקדח הטייזר היה שימוש כענישה נוכח העלבון שחשו השוטרים ולא כהגנה עצמית. אמנם הנאשם לא הפסיק להשתולל והמשיך לירוק על השוטרים, תוך שהוא מבזה אותם ומשפיל בהתנהגותו ובדבריו באיומים עליהם אך היו די והותר פעולות שניתן היה לנקוט על מנת להתרחק מהנאשם, לא להיפגע מהיריקות שירק ובוודאי לעזוב אותו לנפשו גם אם הצעקות, הגידופים והאיומים לא נעימים לאוזן השומע ואף למעלה מכך.

עד אותו רגע השוטרים שמרו על איפוק, חרף התחושות הקשות שחשו וליבי עם השוטרים על כך. ניתן היה להתרשם בעדותם שכל האירוע היה קשה עבורם, האמירות כנגד השוטרים, בני משפחותיהם, הוריהם, וילדיהם היו קשות מאד, יחד עם זאת היה עליהם להמשיך ולשמור על איפוק זה ולבצע את תפקידם תוך שמירה על הנהלים ותוך שימוש בכל האמצעים העומדים לרשותם כדין. שימוש באקדח טייזר בנסיבות העניין כשהנאשם אזוק אינו עומד בקנה אחד עם סולם הערכים המצופה מהם ואינו עומד בקנה אחד עם נוהלי משטרת ישראל.

60. למרבה הצער מידי יום עומדים שוטרי ישראל בחזית ונקלעים בסיטואציות קשות ומורכבות כשמולם אזרחים פורעי חוק אך יחד עם זאת מצופה כי השוטרים יעשו שימוש בכל האמצעים

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטרת

העומדים ברשותם ומבלי לפגוע בזכויותיהם של אותם אזרחים במידה העולה על הנדרש גם עם מדובר בחשודים בעבירות פליליות.

61. הנאשם היה נתון בחדר סיוור/ עיכוב לפני חקירה ולא בתא עצורים. הטענה לפיה לא ניתן היה להכניס את הנאשם לתא עצורים כיוון שלא היה עצור תמוהה. הנאשם היה כבול בידיו וברגליו, חירותו הוגבלה והוא היה נתון במשמורת משטרת ישראל ועל כן שוודאי שאין לראותו כמי שמשוחרר או מעוכב גם אם מדובר בעצור טרם חקירה. העובדה שהשוטרים הזהירו את הנאשם קודם לכן כי אם לא יפסיק "יקבל טייזר" אין בה כדי להכשיר את השימוש בטייזר בנסיבות העניין.

62. קשה להיות בנעלי השוטרים אשר עשו תפקידם בכל מהלך האירוע כפי שניתן היה לצפות משוטרים במשטרת ישראל באותה סיטואציה. הנאשם איים על השוטרים לפגוע בחייהם ובחיי בני משפחותיהם, השמיע גידופים גזעניים ומכוערים אך אין בכך כדי להכשיר את פעולתם בהפעלת כוח שאינו סביר בהפעלת אקדח טייזר כנגד עצור אזוק, קל וחומר כאשר מדובר בעצור כבול באיזוק שלישי.

63. תיק המח"ש כנגד השוטרים נסגר. הצדדים הביאו לידיעת בית המשפט שהוגש ערר על ידי ההגנה וכי החלטה בערר זה תתקבל ככל הנראה בחודש יולי. לפיכך, שעה שמיחוסת לנאשם עבירה של תקיפת שוטרים בשל היריקות שירק על השוטרים ומנגד נעשה שימוש באקדח טייזר כחריגה מהנהלים, אני סבורה שהעמדתו לדין של הנאשם בגין עבירת התקיפה עומדת בניגוד לכללי הצדק.

הגנה מן הצדק

הנאשם טען להגנה מן הצדק ולביטול כתב האישום.

64. סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב- (1982) (להלן: "החסד"פ") מורה כי ניתן לבטל כתב אישום בנסיבות בהן "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

65. בהתאם להלכה הפסוקה יש לבחון את הטענה בשלושה שלבים; ראשית, בחינת עוצמת הפגם שבהתנהלות המאשימה. שנית, איזון בין הערכים הנוגדים, היינו אם בהתחשב בכלל נסיבות העניין והאינטרסים הנוגדים, יש בקיומו של ההליך הפלילי משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. שלישית, בחינת הסעד המידתי הראוי בגין ההפרה (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ (31.3.05)).

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטרת

בית המשפט העליון קבע, כי גם אם נקבע כי אירעה תקלה או התנהגות בלתי ראויה, היא לא תביא בהכרח לביטול כתב האישום ויש לבדוק דרכים חלופיות, קיצוניות פחות מביטול כתב אישום לריפוי הפגם.

על פי הפסיקה יש לאזן בין מהות הפגם לבין האינטרס הציבורי שבבירור האישום (בש"פ 9130/07 מוחמד נאסר נ' מדינת ישראל (1.11.07)). כך למשל ניתן לקבוע כי פגיעה שנגרמה לנאשם אף שאינה מצדיקה את ביטול כתב האישום שהוגש כנגדו מצדיקה את ביטולם של אישומים ספציפיים או תהיה ראויה להישקל לטובתו במסגרת גזירת עונשו אם יורשע.

66. הנטל הוא על הטוען להגנה מן הצדק, להוכיח, כי קיים פגם מהותי ומשמעותי בהתנהלות המאשימה, באופן שהגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי, פוגעים מהותית בתחושת הצדק וההגינות. יש להוכיח כי הפגם הוא מהותי במידה כזו המצדיקה את ביטול האישום, בהתחשב בכלל האינטרסים של המשפט הפלילי. דוקטרינת ההגנה מן הצדק נותנת ביטוי להגנה על הזכויות והאינטרסים של חשודים ועצורים ונאשמים בהליך הפלילי.

67. בבחינה אם ניתן היה להרשיע את הנאשם בעבירות של תקיפת שוטרים, התשובה לכך חיובית ולא יכולה להיות מחלוקת שהתנהגותו של הנאשם מהווה תקיפה כנגד שוטרים. יחד עם זאת בבחינת השאלה אם ראוי להרשיע את הנאשם בעבירות אלו, לטעמי התשובה לכך שלילית.

68. אין עוררין שהתנהגותו של הנאשם בתקיפת השוטרים בכך שירק עליהם פעם אחר פעם היא מעשה חמור הפוגע באינטרס הציבורי ובערכים חברתיים מוגנים אלא שמנגד עומדים שיקולים לא מבוטלים בבסיס השימוש באקדח הטייזר כשוקר, דבר שכשלעצמו במקרה זה מעלה קשיים. לטעמי מדובר בפגם של ממש ובפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות פגם זה ריפויו אינו יכול להתבטא רק בשלב העונש ביחס לעבירות תקיפת שוטרים.

העובדה שניתן אישור שפיטה על ידי מח"ש מבלי שהשוטרים אף לא תושאלו מלמדת כי באותה עת על אף שהאירוע מצולם ומתועד כמעט כולו, היה צורך בבחינה מדוקדקת לפרטי פרטים, במיוחד נוכח העובדה שהנאשם היה כבול באיזוק שלישי. בחינה זו לא נעשתה. אציין כי בית המשפט דחה את ההכרעה בשאלת הבקשה לביטול כתב אישום בשל טענת הגנה מן הצדק לאחר שמיעת ראיות. לאחר שנשמעו עדויות השוטרים שוכנעתי שלטענת ההגנה באשר להגנה מן הצדק יש בסיס וזאת בניגוד למסקנה אליה הגיעה המחלקה לחקירת שוטרים.

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריה

69. חרף האמור לעיל, שוכנעתי שבנסיבות תיק זה נוכח התנהגותו הבלתי נסבלת והמכוערת של הנאשם בכל מהלך האירוע מתחילתו ועד סופו הרי שריפוי הפגם אינו עולה כדי ביטול כל כתב האישום. הנאשם הפנה איומים רבים כלפי השוטרים ובני משפחותיהם תוך שהוא נוקט בשפה מעליבה וקללות פוגעניות וגזעניות ואין מקום בנסיבות תיק להורות על זיכוי מעבירות האיומים. יתירה מכך לא מצאתי כל סימולטניות בין השימוש בטייזר לבין עבירות האיומים בבית הנאשם ואף לא בתחנת המשטרה ועל כן אינני סבורה שיש מקום להורות על זיכוי של הנאשם מעבירות אלו גם מטעם זה.

70. יחד עם זאת הרשעת הנאשם בעבירות תקיפת שוטרים, מעשים בהם אין מחלוקת שהתבצעו על ידי הנאשם עומדת לטעמי בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית ולא ניתן לרפא הפגמים הרבים אלא בדרך של זיכוי בעבירות אלה.

71. לאור האמור, אני מורה על זיכוי מוחלט של הנאשם מכל עבירות תקיפת השוטרים שבאירוע שבתחנת המשטרה.

הימנעות הנאשם מעדות בבית המשפט – משמעותה ומשקל אמרות הנאשם במקרה זה

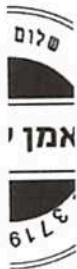
72. סעיף 162(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב – 1982 קובע כי :
"הימנעות הנאשם מלהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע..."

נטל ההוכחה לאורך כל ההליך מוטל על המאשימה ובהיעדר ראיות לא תועיל למאשימה שתיקת הנאשם. במקרה זה הנאשם הצדיק את המניע לשתיקתו בכך שהאירוע מתועד כמעט כולו ועל כן לא נדרשת עדות הנאשם. דא עקא שהנאשם העלה טענת הגנה של הגנת שכרות שהיה עליה להתברר עובדתית. לעניין זה אפנה לפסק דינו של כבוד השופט אלרון בע"פ 1828/14 **דהאן נגד מדינת ישראל** (27.6.2019) :

"נאשם לא יוכל להסתמך על אמרותיו בחקירה שפועלות לזכותו, אלא אם העיד עליהן, העמידן בחקירה הנגדית, ואישר אותן במסגרת עדותו בבית המשפט".

73. צודקת המאשימה בטענתה כי יש בהימנעותו של נאשם להעיד ולספק הסברים כדי לחזק את הראיות נגדו. יחד עם זאת, ההימנעות מלהעיד יכולה לחזק את הראיות הקיימות .

בתיק זה אינני סבורה שמשקל ראיות התביעה טעון חיזוק או סיוע מעצם שתיקתו של הנאשם ועל כן אין משמעות להימנעותו מלהעיד ולעצם השתיקה באשר למרבית העבירות כלפי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריט

השוטרים. יחד עם זאת בשים לב לטענה כי לנאשם עומדת טענת הגנה של שכרות הרי שזו טענה שהנטל הוא על הנאשם ולעורר ספק.

74. סעיף 34ט(ד) לחוק העונשין מגדיר מהו "מצב של שכרות" כך:

"מצב שבו נמצא אדם בהשפעת חומר אלכוהולי, סם מסוכן או גורם מסמם אחר, ועקב כך הוא חסר יכולת של ממש, בשעת המעשה, להבין את אשר עשה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה".

סעיף 34ט' לחוק שעניינו הגנת השכרות קובע כך:

"(ב) עשה אדם מעשה במצב של שכרות והוא גרם למצב זה בהתנהגותו הנשלטת ומדעת, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה.

...

(ה) סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) חלים גם על מי שלא היה חסר יכולת כאמור בסעיף קטן (ד), אך עקב שכרות חלקית לא היה מודע, בשעת מעשה, לפרט מפרטי העבירה".

75. מצב השכרות החלקית הוא מצב בו אדם בגלל החומר האלכוהולי או הפסיכואקטיבי הוא איננו מודע לאחד מפרטי העבירה, אזי מדובר בשכרות חלקית שמקימה לו הגנה (ראו גם רע"פ 6382/11 נאסף קאדריה נ' מדינת ישראל (9.6.13)).

איני מקבלת גרסת הנאשם למצב השכרות בו היה נתון בעת אמירת האיומים. הנאשם ככל הנראה צרך אלכוהול טרם הגעתו לתחנה, אך לא כל השפעת אלכוהול/חומרים פסיכואקטיביים עולה כדי הגנת השכרות החלקית.

76. הנאשם נמנע מלהעיד ולא התייחס לכמות ששתה ולא העמיד את גרסתו לחקירה נגדית ועל כן אני סבורה שלא הוכחה הגנת השכרות במידה הנדרשת ולכן לא עומדת לנאשם הגנה זו. נוכח כל האמור לעיל, לא הוכחה הגנת השכרות החלקית ולכן לא עומדת לנאשם הגנה זו.

במסגרת ע"פ 7046/96 מזרחי נ' מדינת ישראל (14.4.1997), קבע בית המשפט העליון, בין היתר, כך:

"דברי איום ברורים על פניהם, הנאמרים על-ידי בגיר בר-דעת, יש לפרשם ולקבלם על-פי המשמעות המקובלת שיש להם בלשון בני-האדם, וחזקה על אומדם, שהוא

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטריה

מודע למשמעות אמירתם. טוען מי שמשמיע דברי איום, שהדברים שאמר נאמרו
בנסיבות הנוטלות מהם את אופים ה"מאיים", עליו הנטל להקים ספק, לפחות,
ב"רצינות" אמירתם; והוא זה שצריך להראות כי הדברים נאמרו סתם בעלמא, וכי
כל בר-בי-רב היה מבין ומודע לכך".

77. בנסיבות העניין לאור כל האמור אני סבורה שטענת הנאשם להגנת שכרות דינה
להידחות שכן לא הוכחה.

78. באשר לטענת ההגנה כי יש לזכות את הנאשם מאיום כלפי דקלה אני דוחה טענה זו.
המאשימה הוכיחה את האיום הנטען והטענה כי אמירה זו לא צולמה ולא מתועדת
בסרטונים איננה מביאה למסקנה כי יש לזכות את הנאשם. אכן השוטרים שמעו את
הנאשם מאיים על דקלה כשהוא בתחנת המשטרה ולא מצאתי שיש לקבוע כי טעו או
הבינו קללות מסוימות כאיום. ככל שהנאשם רצה להסביר את גרסתו לעניין הקללות
והאיום שהשמיע כלפי דקלה היה עליו להעיד על עצם הדברים ולספק הסבר מניח
את הדעת שאולי היה בו כדי לסתור את גרסת השוטרים ולעורר ספק ואולם הנאשם
לא עשה כן. לפיכך אני סבורה שהמאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את עצם
אמירת האיום כלפי דקלה.

סוף דבר

79. בהתאם לאמור לעיל אני מורה על זיכוי הנאשם מעבירות של תקיפת שוטרים - עבירות לפי
סעיף 273 לחוק העונשין ואשר שמתייחסות לחלק ב'. באשר לעבירות האיומים בחלק ב'
הרי שהמאשימה הוכיחה בראיות את אשמתו של הנאשם מעל לכל ספק סביר, לרבות את
האיום לפגוע בדקלה ועל כן אני מרשיעה אותו בעבירות האיומים שבחלק ב'. באשר לחלק
הראשון של האירוע - חלק א' אני קובעת שהמאשימה הרימה את נטל הראיה המוטל עליה
והוכיחה מעבר לכל ספק שהנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו ועל כן אני מרשיעה
אותו בעבירות האיומים - עבירות לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ג' אדר ב' תשפ"ב, 06 מרץ 2022, במעמד הצדדים

ר. *

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 56948-07-21 מדינת ישראל נ' שיטרית

סימי

סימי פלג קימלוב, שופטת

